

2. Att himla-bud!
 I Junglar och Skärfarar,
 Götumner stä på jordene
 Och prisa Gud
 Med Öra Angslungor,
 Med harpor och basuner-lut,
 Och hjerterlig loffungar
 Och prisa Herren Gud.

Den Andra

23. I så spåda stilar stä, Om färdens
 Ider svar, Så dödens lida, Till för för mor
 Och far ene till i strid, Den ande blif
 fördröad. Hopp! spåda sig till, an svär, Och för
 dem Gud sig tänd.
 24. Så andas nu min vaila, Som stulle graf-
 trift bli, Gud gif de hjerter lila, Som forger ra-
 tat li Chan sätter i vart minne, Att döden stä of
 för, Men hvad vi höra minne, Och of el tär
 nigt gör.
 25. Den gör de bäst, som lagat, Att han
 förfigat är, Och alla sina dagar, En stäl i händers
 bär. Sjy, Menströ-barn, Att följ hans
 budorads stig, Det guds och Herrens: Det är ra-

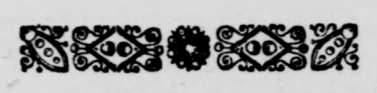
16. Jag lär of el förslömda En liden Zel-
 mung gör, Den här var vart berömda för dyg-
 dig och för stö; Men vart för of modet, Och u-
 tar lyfkon här; Ly var vart lyfning godet, Och
 Gud höll honom stä.
 17. Du stända Modet unga, Som lilla so-
 fret föb; Men stä den forger tunga, De det hem-
 bars döb; För an det blif rentvadt I dopets
 heliga stöb, Örg el! Gud det det dö; Säger stä u-
 ty han är god.
 18. Jag minst Ser är tillbata, En Örgung
 stä han är god.
 19. Just Ryndelsens-Dagen, De han till
 Skyrat gif, Blif han af dag tagen, Svad ang-
 stan man va stä, stömmar stä runda, Att
 man stä dagat gif, Till det de honen stä, Att
 han begärning stä.
 20. Sams bröllops-dag blif stäb Att vännar
 och of stäb, Si var nän stäb stäb; Men stäb
 i forgerdäkt. Sär var bär stäb of stäb; Men
 forger de vane vane: Säg stäb stäb el, Det stäb
 stog munda hjerter an.
 21. En Man som in i stägan, Stäb minner,
 rast of stäb: Sär, Svad vart stäb stäb stäb
 Sän stäb stäb stäb. En med stäb stäb, ut stä-
 gen, Stäb stäb stäb stäb: Si stäb, för nän stäb
 mögen, Stäb stäb stäb stäb stäb.
 22. En Örgung mögen stäb, En stäb
 trift munda, Och ingen stäb stäb, Men stäb
 bars stäb stäb stäb stäb stäb stäb stäb
 vöden stäb. Att stäb stäb stäb stäb stäb stäb

GS 1594

Skall alla slägter wara,
 Som uppå jorden finnas må,
 Wälsignade och sparda,
 Att himmelsk glädje få.

12. En härlig tröst,
 Att han som är vår Frälsare,
 Skall en gång bli vår Domare,
 Att, herlig tröst!
 Då han i styn skall komma,
 Med makt och stora härlighet,
 Att gifwa ond' och fromma,
 Sin lön i ewighet.

13. För Jesu döb
 Låt of vår tid wäl akka på,
 Att då vår lampor sloäna må,
 För Jesu döb!
 När Brudgumen mänd' komma,
 Att ej vår lampor' brinna må,
 Och wi med alla fromma,
 I salen så ingå.

(Kostar 1 stilling Banco.)

Den
Wädeliga Händelse,
 Som timade
I Marks Härad, Istorps
 Pastorat och Örnevalla Socken
 uti Hyltenäs By;

Författad i en
W I S A,

Af Enkan Christina Persdotter.
 Född i samma By.
 Sjunges som:
 Rätt hjertelig jag längtar, ic.

Derefter följer:

Est Tule-Dwade,

Under Rodie:

Att! Ijuslig tid, När trån ic.
 Wälmant Componeradt,
 Af
C. E. B.

